

ת"פ 63102/12/14 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד אילן פרי, יצחק ירון יודיקין, Medikt LTD

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 63102-12-14 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי
וכלכלה נ' פרי ואח'
בפני כב' השופט עידו דרואן

המאשימה פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה
ע"י ב"כ עו"ד הילה גבאי

נגד

1. אילן פרי
ע"י ב"כ עו"ד אורי קינן
2. יצחק ירון יודיקין
ע"י ב"כ עו"ד ליזי שובל בר
3. Medikt LTD

הנאשמים

גזר דין

במסגרת הסדרי טיעון בין המאשימה לבין הנאשמים, הודו הנאשמים והורשעו ביום 25.2.16 לפי כתב אישום מתוקן בעבירות הבאות:

- א. השמטת הכנסות מדו"ח, עבירה על סעיף 220 (1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 - 3 עבירות, וביחס לנאשמים 1-2, ביחד עם סעיף 224 א לפקודה.
- ב. הכנה וקיום של פנקסי חשבונות כוזבים, עבירה על סעיף 220 (4) לפקודה - 3 עבירות, וביחס לנאשמים 1-2, ביחד עם סעיף 224 א לפקודה.
- ג. שיבוש, מרמה, עורמה ותחבולה, עבירה על סעיף 220 (5) לפקודה - 3 עבירות, וביחס לנאשמים 1-2, ביחד עם סעיף 224 א לפקודה.

פרטי הסדרי הטיעון:

1. כתב האישום תוקן מהותית, שלא לומר דרמטית, משהופחת סכום ההכנסות שלא דווחו מסך עצום של 41,865,483 ₪ (לגבי נאשם 2, סך של 24,983,061 ₪ 'בלבד') לסך של 1,500,000 ₪. בנו של נאשם 1, מר שי פרי, נמחק מכתב האישום.

2. בעניין הנאשם 1 הוסכם, שהתביעה תעתור למאסר בפועל עד 12 חודשי מאסר וההגנה תטען לעניין זה כרצונה. הצדדים הסכימו לעתור להטלת מאסר מותנה וכן לחיוב בקנס, שלשיעורו יטען כל צד כרצונו, ואם לא יושלם - יושת מאסר בפועל תמורתו.
3. בעניין הנאשם 2 הוסכם, שהתביעה תעתור לשישה חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות אם יימצא הנאשם מתאים לכך, ואם לא יימצא מתאים - תעתור התביעה לארבעה חודשי מאסר בכליאה. ההגנה תטען לעניין זה כרצונה. הצדדים הסכימו לעתור להטלת מאסר מותנה וכן לחיוב בקנס, שלשיעורו יטען כל צד כרצונו, ואם לא יושלם - יושת מאסר בפועל תמורתו.
4. בעניין הנאשמת 3 - להלן "החברה" - הסכימו הצדדים כי יוטל עליה קנס סמלי, שכן אינה פעילה עוד.

מעשי הנאשמים:

1. החברה נוסדה ב-14.1.04 ברישום בא"י הבתולה, ובתקופה הרלוונטית, מנובמבר 2004 ועד יולי 2007, היה תחום עיסוקה תיאום השתלות כליה בחו"ל עבור חולים מישראל.
2. בתקופה הרלוונטית שימשו הנאשמים כמנהלים פעילים של החברה, שפעילותה העסקית בישראל כללה איתור חולים-לקוחות, ייעוץ ותיאום להשגת מסמכים נדרשים ומימון מבטחים, גביית תשלומים, ליווי הלקוח בחו"ל על-ידי עובדי החברה, ארגון טיסות ושהייה בחו"ל, מימון הוצאות עד לקבלת החזרים מהמבטחים, תשלום לגורמים מבצעי ההשתלה, ואף מימון שכר טרחת עו"ד אם נאלץ לקוח לתבוע מבטח למימון ההשתלה.
3. הנאשם 1 היה מנהל בכיר בחברה, הרוח החיה בה ובין הגורמים שהתוו את פעילותה: הוא שקבע את מדיניות החברה, הכשיר את מנהליה ועובדיה, היה מעורב בקביעת משכורות המנהלים והעובדים, והיה מעורב בקביעת התשלומים מהלקוחות. הנאשם 1 קבע את החלטותיה המרכזיות של החברה, או לפחות אישר אותן, ועודכן באופן שוטף בפעילות החברה.
4. בסוף 2004 פנה הנאשם 1 לעו"ד ליכוביצקי, ששימש מאותה עת כיועץ המשפטי של החברה. הנאשם 1 עסק בניהול הפיננסי של החברה, בין היתר על-דרך מתן הוראות לעו"ד ליכוביצקי להעביר כספים בהעברות בנקאיות מחשבון הבנק של החברה בישראל לגורמים בארץ ובחו"ל, הוראות להעברת כספים בהעברות בנקאיות מחשבון החברה בארץ לחשבונה בקפריסין, והוראות דומות לזכות נותן שירותי מטבע בשם "שני".
5. בנובמבר 2004 גייס הנאשם 1 את הנאשם 2 לחברה, ומאותה עת שימש הנאשם 2 מנהל פעיל בחברה: הנאשם 2 היה אחראי על גיוס עובדים והיה מעורב בקביעת תנאי שכרם, היה אחראי על איתור לקוחות פוטנציאליים (כולל ביקורים במכוני דיאליזה), הפעיל את אתר האינטרנט של החברה וגייס באמצעותו לקוחות פוטנציאליים, שיווק את החברה אצל מבטחים, חתם בשם החברה על ההסכמים עם הלקוחות, הדריך את הלקוחות בנבכי הביורוקרטיה והתהליך בעצמו או באמצעות עובדיו, דאג למציאות כל האישורים והמסמכים, פעל להסדרת טיסות, עסק בגבייה מהמבטחים ונתן הוראות לעו"ד ליכוביצקי להעביר כספים בהעברות בנקאיות מחשבונה של החברה בישראל לגורמים שונים בארץ ובחו"ל.
6. עם-זאת, לא היתה לנאשם 2 נגיעה בכספים והוא לא נטל חלק בניהול הפיננסי (לפי הצהרת הצדדים בע')

12 לפרוטוקול והצהרת התובעת בדבר עובדה מוסכמת, ע' 22 ש' 14-15).

7. פעילותה העסקית של החברה בישראל בתקופה הרלוונטית הנ"ל הסתכמה ב-**₪ 41,865,483** שהופקדו בחשבונות החברה בישראל ובקפריסין. החברה, באמצעות הנאשמים 1 ו-2, השתמשה בכספים לצורך תשלום לספקים והוצאות שונות הכרוכות בתחום עיסוקה, ועל יתרת הסכומים (בניכוי ההוצאות הנ"ל) בסך של **₪ 1,500,000**, לא שולם מס כדין.

8. בתקופה הרלוונטית, בכל אחת משנות המס, פעלו הנאשמים במרמה, עורמה, תחבולה ובמזיד כדי להתחמק ממס, באופנים אלו:

א. הנאשם 1 הורה לעובדי החברה להצניע את זהותו כמנהל פעיל בחברה;

ב. בשל החשש של הנאשמים 1 ו-2 כי הכנסות החברה חייבות במס, הקים הנאשם 2 בישראל חברה נוספת בשם מדיקט ישראל בע"מ, שנרשמה ביום 1.1.06 כשהנאשם 2 הוא בעליה ומנהלה הפעיל, וזאת כדי ליצור מצג לפיו הנאשם 2 הוא מנהלה של מדיקט ישראל ואינו קשור עוד לחברה הנאשמת 3. למעשה, הנאשם 2 המשיך לשמש כמנהל פעיל בחברה ולפעול בה כפי שפעל בעבר;

ג. הנאשמים הציגו לפקיד השומה מצג כוזב, לפיו פעילות החברה כוללת העברות כספים בלבד ללא הכנסות מפעילות בישראל;

ד. הנאשמים הצהירו בדו"חות השנתיים לשנות המס 2005-2007 כי אין לחברה הכנסות בישראל, אף שהיו לה הכנסות כמתואר לעיל;

9. כך השמיטו הנאשמים בזדון הכנסות מדו"חות שהוגשו לפקיד השומה לשנים 2005-2007, בסך כולל של **₪ 1,500,000**; הכינו וקיימו פנקסי חשבונות ורשומות כוזבים בכך שלא רשמו בדו"חות השנתיים הנ"ל את הכנסות החברה בסך כולל של **₪ 1,500,000**; ופעלו במרמה, עורמה ותחבולה על-מנת להעלים מפקיד השומה את מקור הכנסותיהם מהפעילות העסקית של החברה בסך כולל של **₪ 1,500,000**, במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

10. מעשי הנאשמים המתוארים לעיל נעשו לפי תכנון מוקדם, תוך התנהלות שיטתית ומתוכננת, ומתוך כוונה להפיק רווח כלכלי. כך הסבו הנאשמים נזק לקופה הציבורית בתקופה הרלוונטית.

נסיבות העבירות - קביעת מתחמי הענישה ההולמים לנאשמים 1 ו-2:

1. **מעשי העבירה - "אירוע אחד":** אף שמדובר על מעשים שהתפרשו לאורך תקופה, יש לראות בכלל המעשים "אירוע אחד" כדעת הצדדים, שכן מדובר במכלול אחד של פעולות, המאופיינות במחשבה פלילית אחת ובתכנון פלילי אחד, בפגיעה באותם ערכים ובגרימת הנזק המצטבר. כך עולה ממבחני הפסיקה, ובוודאי ממבחן "הקשר ההדוק" הבוחן את אחדותה של התכנית העבריינית גם בהתפרשות המעשים לאורך זמן (ע"פ 4910/13

בני ג'אבר נ' מ.י. (2014), דברי הש' ברק-ארז; ע"פ 5834/13 **פלויני נ' מ.י.** (2014), לענין עבירות חוזרות בטווח של שנים). ייקבע אפוא מתחם עונשי אחד לכלל הפרשה, לכל נאשם כחלקו.

2. **הערכים המוגנים** בעבירות המס לסוגיהן הם שמירתה של הקופה הציבורית, החיונית למימון פעולות המדינה, הגנה על מנגנון גביית המיסים ומניעת הפגיעה בשוויון ובכופר התחרות בין אלו המשלמים ביושר מס אמת לבין אלו המתחמקים ממנו.

3. **מידת הפגיעה בערכים** היתה קשה וחריפה:

א. שני הנאשמים, איש כחלקו וכמידתו, ביצעו את העבירות באופן מתוכנן וחוזר, תוך נקיטת צעדים ממשיים להסוואת חלקם ופעילותם, כאשר בין היתר פועל הנאשם 1 להצנעת זהותו כמנהל פעיל בחברה והנאשם 2 מקים חברה שתכליתה לשמש במצג כביכול נותק הקשר בין הנאשם 2 לחברה הנאשמת 3;

ב. צעדים אלו בהם נקטו הנאשמים תואמים להלך הרוח שלהם ויחסם למעשי העבירה, כפי שתוארו בכתב האישום המתוקן בו הודו - פעולה במרמה, עורמה, תחבולה ובמזיד, תוך תכנון מוקדם, בהתנהלות שיטתית ומתוכננת. אני דוחה אפוא את טענות ההגנה לקיומו של מצב נפשי 'גבולי' ש'על גבול המודעות', 'חשד בלבד' בדבר אי-חוקיותם של המעשים וכדומה. כך, גם במכתביו של רו"ח בולוטין (נע/5, נע/6) אינני מוצא בסיס לטענה נגד הנאמר במפורש בכתב האישום, מעשים והלך רוח כאחד;

ג. אף שהמאשימה, במסגרת ההסדר, מייחסת לנאשמים - באופן חריג ביותר - את העלמת סך הרווח-למעשה בלבד (הכנסות בניכוי הוצאות) בסך 1,500,000 ₪, לא ניתן להתעלם מהיקף פעילותה העסקית של החברה בסך 41,865,483 ₪ שהועלם כולו מרשות המיסים וגרר עיוות במנגנון גביית המס;

4. **הנזק** לקופת המדינה היה ממשי, בגובה סך המס שלא שולם, אך גם הפגיעה והעיוות שנוצרו במנגנון גביית המיסים. ניתן לומר שהנזק מוצה במלואו עקב פעולותיהם הנפסדות של הנאשמים. הנאשמים הסירו את המחדלים בפברואר 2012 (נע/1), עוד בטרם הגשת כתב האישום, אולם הסרת המחדל איננה נסיבה מנסיבות העבירות, שהושלמו חודשים ושנים לפני תשלום המס, ולכן אינה מהווה שיקול לקביעת מתחם העונש ההולם (והשוו סעיף 25 לעפ"ג 15273-01-14 **צבי נ' מ.י.** (2014)). הסרת המחדל מקומה בין הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, בהיותה ביטוי של חרטה ושל מאמצי הנאשם לתיקון ולפיצוי (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; סעיף 5 לע"פ 2407/05 **מן נ' מ.י.** (2005)). עוד אציין, שאינני מקבל את טענת ההגנה כביכול הובהר לנאשמים שעם יישוב המחלוקת האזרחית עם רשות המיסים הוסר גם האיום הפלילי: כפי שהודתה-למעשה עדת ההגנה גב' פרי, הדבר לא נאמר על-ידי נציג הרשות, אלא כך הבינו הנאשם 1 וגב' פרי מדברי בא-כוחה של החברה (כלומר, בא כוחם של הנאשמים) - ואף-זאת, הבנה שלהם ולא התחייבות ברורה. בא-כוחה של החברה, עו"ד ידוע המתמחה בדיני מיסים, לא הובא להעיד.

5. **סיבת העבירות** היתה כלכלית גרידא, בצע ותו לא.

6. **חלוקה הזמן** איננו ברגיל נסיבה הנלקחת בחשבון בעת קביעתו של מתחם, ומקומה בין הנסיבות לקביעת העונש בתוך המתחם (סעיף 40(ג) (ה"ל)). אמנם, יש בסיס פסיקתי לאפשרות של חריגה ממתחם או שינוי מטעמי צדק, אך על-אף חלוקה זמן רב בין מעשי העבירה לבין הגשת כתב האישום - אין לומר כי מדובר בתקופת-זמן כה חריגה ומקוממת, עד הצדקה לפריצת גבולותיו של מתחם הולם מטעמי חלוקה הזמן. התובעת המלומדת הסבירה כי בין היתר חל עיכוב חמור בניהול בחקירה עקב הצורך להסתייע בגורמי חוץ משתי מדינות שונות ועקב גודלו של התיק: אף אם אין בכך כדי לצמצם את תחושת עינוי הדין של הנאשמים, אין לומר כי הרשות שקטה על שמריה ללא צורך במהלך תקופה חריגה במיוחד.

7. **מדיניות הענישה** שמוכתבת על-ידי בית המשפט העליון היא ברורה, עקבית ונחרצת, ולפיה בנסיבות מעין-אלו לא ניתן להימנע מעונש מאסר שמשמעו ככלל כליאה לתקופה משמעותית, לצד קנס גבוה. ככלל, הענישה הנוהגת אכן עוקבת אחרי הנחייה זו, כאשר גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין וגם בשנים האחרונות, שב ומחדד בית המשפט העליון מדיניות זו ונימוקיו - הפגיעות הקשות בקופה הציבורית ובשוויון בין הנישומים מחד גיסא, והקושי בחשיפת עבירות אלו מאידך גיסא: ראו למשל רע"פ 74/13 **חלידו נ' מ.י.** (2013), רע"פ 4684/12 **נחלי נ' מ.י.** (2012) ורע"פ 7738/10 **ג'אבר נ' מ.י.** (2010); ודוגמאות ליישום מדיניות זו גם בנסיבות קשות של נאשמים, בהיקפים דומים לנידון דידן ואף פחותים ממנו, בע"פ 17574-06-12 **מ.י. נ' גבארה** (2013), בת"פ 17138-10-14 **בית המכס נ' עליאן** (2016) בו נדון עניינו של נאשם בן 75 חולה סרטן כשבערעור אושר עונש של שבעה חודשי מאסר, בת"פ 39246-07-12 **מ.י.נ' הראל** (2014) (ערעור הנאשם נמחק בהמלצת בית המשפט המחוזי), ובת"פ 26820-12-11 **מ.י. נ' בן-דוד** (2013), מבין רבים. כרגיל, ניתן ללקט מפה ומשם גזרי-דין מקלים יותר, אך אלו אינם מתווים את הזרם המרכזי של הענישה הנוהגת, ובוודאי לא את היישום הראוי למדיניות שקבע בית המשפט העליון.

8. **חלקו של כל נאשם במעשים היה שונה:** הנאשם 1, לפי כתב האישום, היה הרוח החיה בחברה, מקימה הראשי והמתווה העיקרי של פעולתה, כשבין היתר היה גם התחום הפיננסי בשליטתו, ולפחות היה מעורב בו. הנאשם 2 גויס על-ידי הנאשם 1 מקץ מספר חודשי פעילות, לא היתה לו נגיעה ישירה לתחום הפיננסי, והוא לא היה שותף לקביעת החלטותיה המרכזיות - מדיניותה - של החברה. לכן, מוצדקת אבחנה בין הנאשמים 1 ו-2 לענין מידת האשם.

9. **מתחמי העונש ההולמים עניינו של כל נאשם** ייקבעו אפוא להלן, לאחר הבאתם בחשבון של מכלול השיקולים שנמנו לעיל. אפרש ואדגיש, כי טיבם של המעשים והנסיבות היה מצדיק קביעתם של מתחמים חמורים יותר, אך לא אשים עצמי "קטגור-על" ואאמץ בעיקרם את המתחמים שהציעה התביעה (והשוו ע"פ 5611/14 **אבו עוואד נ' מ.י.** (2016)):

א. **לנאשם 1:** מאסר בפועל בין שמונה לבין 15 חודשים, לצד מאסר מותנה וקנס;

ב. **לנאשם 2:** מאסר בפועל בין מספר חודשים הניתנים לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשים, לצד מאסר מותנה וקנס;

10. **מתחמים אלו מצויים בטווח הענישה עליו הסכימו הצדדים.** ההסדר סביר אפוא ומאוזן, ולפיכך אאמץ - עונשו של כל נאשם לא יעלה אפוא על המוסכם, אך יותר מכך: עונשו של כל נאשם ייגזר בתוך המתחם שנקבע וביחס אליו, לפי הוראות סעיף 40(ג) לחוק העונשין ועקרונות הענישה.

קביעת העונשים במתחמים:

1. אזכיר שוב את ההלכה הפסוקה, המבוססת והעקבית, התובעת ענישה מחמירה בעניינם של עברייני מס, תוך מתן משקל נמוך בלבד לנסיבותיהם האישיות - ותהייה אלו קשות ומעוררות-חמלה כאשר תהייה (וראו למשל רע"פ 6640/14 פלוני נ' מ.י. (2014)). עדיין, חייב בית המשפט לתת דעתו לנסיבותיו של כל נאשם, כביטוי לעיקרון האינדיווידואליות בענישה (רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מ.י. (2014)).
2. בנסיבותיהם של שני הנאשמים, מחויבת המסקנה שיש למקם העונשים בתחתית המתחמים, משכל הנסיבות הרלוונטיות מכוונות לכך, כמפורט להלן.
3. שני הנאשמים, אנשים מבוגרים, ילידי 1948 ו-1945, ניזוקו קשות מהסתבכותם זו, שהטתה את מסלול חייהם, וכיום עוסקים שניהם בניסיונות לשרוד בתוך ההפיכה. אין ספק כי עונשי מאסר, גם בעבודות שירות ובוודאי על-דרך כליאה, יוסיפו למצוקתם באופן חמור ויפגעו אנושות במאמציהם לשקם חייהם (כגון פתח למיזם חדש לנאשם 1, נע/4). קשה להניח, שבגילאיהם המתקדמים של הנאשמים הם יוכלו לפתוח בקריירה חדשה לאחר ריצוי העונשים. הנאשם 1 הוא פושט רגל (נע/2) ומצבו הנפשי ירוד ומעורר דאגה (נע/3). הנאשם 2 עובד למחיתו בעבודה שאינה הולמת את כישוריו ומטופל בבן רב-בעיות (נע/7).
4. הנאשמים נטלו אחריות, וכבר בשלב מוקדם ועוד קודם להגשתו של כתב האישום הוסדר עניינה של החברה בהיבט האזרחי. לכך יש להוסיף כמובן את הודייתם שחסכה משאבי ציבור רבים.
5. יש לתת את מלוא המשקל להיעדרה של כל הסתבכות פלילית קודמת, ולאורח החיים היצרני והנורמטיבי של הנאשמים, טרם ביצוע העבירות.
6. משקל מלא יינתן גם לעובדת חלוף הזמן.
7. כך, ייקבע עונשו של כל נאשם בתחתית מתחם העונש שנקבע בעניינו, לעניין מאסר. אף באשר לקנס, יוטל חיוב מינימאלי בנסיבות העבירות והנאשמים, תוך התחשבות בתקופת כליאתו של הנאשם 1 לעומת תקופת מאסר קצרה יותר ובעבודות שירות לנאשם 2.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1:

- א. שמונה חודשי מאסר בפועל;
- ב. 12 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי פקודת מס הכנסה שהנה פשע;
- ג. 3 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי פקודת מס הכנסה שהנה עוון;

ד. קנס בסך 30,000 ₪ או שלושה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.1.17, וכשמחדל או עיכוב באחד התשלומים יוביל להעמדת מלוא הסכום לפירעון מיידי;

לנאשם 2:

- א. חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות, שירוצה החל מיום 11.9.16 במוסד לבצלר לילדים מוגבלים בהרצליה. הנאשם מזהר כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות או הממונים במקום העבודות, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר בכליאה. תשומת לב הנאשם להוראות ולהתראות שבחוות דעתו של הממונה;
- ב. 12 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי פקודת מס הכנסה שהנה פשע;
- ג. 3 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי פקודת מס הכנסה שהנה עוון;
- ד. קנס בסך 30,000 ₪ או שלושה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.1.17, וכשמחדל או עיכוב באחד התשלומים יוביל להעמדת מלוא הסכום לפירעון מיידי;

לנאשמת 3:

קנס בסך 1 ₪.

הוראות נלוות:

מזכירות:

- א. עותק ההחלטה יועבר לממונה על עבודות השירות;
- ב. עותק מנע/3, חוות דעת פסיכולוגית לנאשם 1, יועבר לידיעת שב"ס;

שירות בתי הסוהר:

תשומת הלב למצבו הנפשי של הנאשם 1.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשע"ו, 20 יולי 2016, במעמד הצדדים.